

Shoda podmětu s přísudkem v současné češtině a francouzštině, srovnávací studie

(FF JU České Budějovice, 2012)

Ve své bakalářské práci si M. Šonková klade za cíl představit problematiku shody podmětu s přísudkem ve francouzštině a v češtině, provést srovnání pravidel, jimiž se tento jev v obou jazycích řídí a na základě rešerší v korpusu Intercorp ověřit reálný úzus.

V první části práce diplomantka zevrubně rozebírá pravidla, jimiž se shoda podmětu s přísudkem řídí. Představuje základní pojmy (podmět, přísudek, predikace) a poté se věnuje konkrétním konfiguracím vztahu podmět přísudek, které jsou pro problematiku shody relevantní (zájmenný podmět, podmět obsahující výrazy množství, několikanásobný podmět). Opírá se přitom o literaturu české i zahraniční provenience, přičemž do svých zdrojů zahrnuje i odborné časopisecké studie.

Výklad je dobře koncipován, všímá si podstatných faktů, diplomantce se daří cizojazyčné zdroje správně interpretovat. Mám k němu tyto korektivní poznámky:

- str. 21 - není vhodné užívat termínu „odporovací“ v případě, kdy se jedná o vylučovací vztah.
- str. 22 – odkud pochází příklad „*sa mère et sa sœur...*“? Podle platných normativních zvyklostí bychom zde shodu v singuláru zřejmě mohli učinit pouze v případě, že bychom uvažovali dosti perverzní situaci, kdy matka je jedné osobě zároveň sestrou.
- str. 29 – na příklad parataktické koordinace uvádí větu „*Přišla k nám babička s dědou*“, která ale dle Petkevičovy definice patří do typu „hypotaktická koordinace“.

V části praktické pak diplomantka provádí vlastní korpusové rešerše. Vzhledem k tomu, že dotazovací jazyk korpusu neumožňuje některá pro cíl práce vhodná rozlišení (např. poziční možnosti pro výskyt konkrétních slovních druhů), nebylo možné provádět některé rešerše tak, jak diplomantka původně plánovala (zejména srovnávací studie týkající se úzu pravidel pro shodu několikanásobných podmětů v intencích Petkevičova článku). Zaměřila se tedy na ty jevy, které byly v korpusu jednoznačně dohledatelné - jednalo se zejména o výrazy množství a o některé výrazy typu *de même que*, *ainsi que...* Tím se určitým způsobem snížil potenciál srovnání úzu pravidel v obou zkoumaných jazycích - M. Šonková tak spíše rozebírá překladové respondenty. Přesto má její korpusová studie svou důležitou hodnotu, kterou spatřuji zejména v rovině dokumentační: M. Šonkové se na jedné straně podařilo nashromáždit mnoho dokladů ilustrujících úzus konkrétního pravidla a na straně druhé se jí podařilo nalézt odchylky od normy, a to i v případě, kdy tato bývá pocíťována jako silně závazná (např. *la plupart*).

M. Šonková si je vědoma limitů této praktické rešerše a v závěru práce její výsledky přiměřeně vyhodnocuje.

Ve francouzském resumé konstatuji některé lexikální nesrovnalosti (např. výraz *adjudication* či *épanouissement*).

Přes uvedené výhrady práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit známkou **výborně**.

V Českých Budějovicích dne 7. června 2012.

PhDr. Ondřej Pešek, Ph.D.

